

Есе «Улюблена робота, як ресурс»

Життя кожної дорослої, свідомої та відповідальної людини складається з таких основних складових, як сім'я, робота та особисте життя.

Кожен для себе самостійно визначає пріоритети та місце цих складових.

Робота може і не посідати перше місце в списку пріоритетів, однак більшість часу доросла людина проводить на робочому місці.

Постають закономірні питання – «Чи повинна робота бути улюбливою?», «Чи це лише спосіб для заробітку?»

Для кожного це особисто. Для мене важливо, щоб робота була улюбленою.

Для мене робота – це частинка мене! Я люблю свою роботу, обожаю те чим займаюсь і отримую від цього масу задоволення! Зараз я на своєму місці, я самостійно визначаю графік своєї роботи, я можу самостійно визначати якими справами займатися, а за які я не буду братися, я можу допомагати людям. Якщо я берусь за справу, то мій девіз «Перемога і тільки перемога». Це мабуть пояснюється значенням мого ім'я – Вікторія, що в перекладі – «перемога».

Півтора роки тому я вирішила змінити роботу і погодилася працювати помічником судді апеляційного суду. Не змогла відмовитися від пропозиції, яка ще 5 років тому була моєю мрією, хотіла побачити весь кругозір юриспруденції, отримати інші користи навички та знання. Однак, кожен день роботи – це був день каторги. Ти зранку їдеш на роботу, а туди не хочеться. А чи потрібна така робота, чи варті ті кошти, які за неї платять і в чому все ж таки сенс життя?

Для мене сенс в тому, щоб жити і радіти життю постійно. І тоді коли ти з сім'єю, і тоді коли ти на роботі і тоді коли ти займаєшся особистим життям, особистим розвитком.

Моя робота, як і інші має і позитивні сторони і негативні. Із негативного є те, що я працюю постійно, мій мозок майже не відключається від роботи повністю, мені доводиться спілкуватися з різними людьми, багато стресів в роботі, зокрема в спілкуванні з суддями, правоохоронними органами та опонентами в суді. Незважаючи на це, я всією душею люблю свою роботу і вважаю, що робота повинна бути улюбленою, тобто і життя цікавіше, яскравіше та щасливіше.

Підбиваючи підсумок своїх роздумів хочу зазначити, що робота повинна бути і улюбленою і приносити відповідний дохід. Адже в наш час і заробіток не менш важливий. Однак, перевагу я надаю улюбленій роботі, а вже потім прибутковій.

Мене радує те, що в моїх роботі компоненти улюбленості та прибутковості все ж таки гармонійні і не доводиться робити складного вибору – працювати в задоволення чи працювати, щоб заробити на прожиття!